

Gruppe: 5

FCI rasenr: 243

FCI dato: 10.03.2023

NKK dato: 18.12.2024

ALASKAN MALAMUTE

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 5

RASEBESKRIVELSE FOR **ALASKAN MALAMUTE**

**Opprinnelsesland/
hjemland:** USA

Bruksområde: Trekkhund

Helhetsinntrykk: Alaskan malamute, en av de eldste arktiske trekkhundrasene, er en kraftig og substansfullt bygget hund med dyp brystkasse og sterk, muskuløs kropp. Den står høyt på tredeputene, og denne holdningen bidrar til inntrykket av en meget aktiv hund med stolt reisning, et høyt båret hode og et våkent og interessert blikk. Hodet er bredt. Ørene er trekantede og opprettstående når hunden er oppmerksom. Kraftig snute, bare svakt avsmalnende fra neserot til snutespiss. Den er ikke spiss eller lang, heller ikke grov. Pelsen er tykk med grove dekkhår av tilstrekkelig lengde til å beskytte den ullaktige underpelsen. Malamuten forekommer i forskjellige pelsfarger. Hodetegningene er karakteristiske. De består av en hette, mens ansiktsdelen enten er helt hvit eller markert med en stripe og/eller maske. Halen er meget pelsrik, båret over ryggen, med utseende av en vaiende fjær. Malamuten skal ha en solid benstamme med sunne ben, gode poter, dyp brystkasse og kraftige skuldre, og inneha alle de andre fysiske egenskaper som er nødvendig for å kunne utføre sitt arbeid på en effektiv måte. Bevegelsene skal være stødige, balanserte, utrettelige og hundre prosent effektive. Malamuten er ikke ment å være en konkurransehund konstruert for å konkurrere i raske løp. Den er bygget for styrke og utholdenhet, og alle avvik fra typiske rasetrekk, fysiske så vel som mentale, anses som særdeles grove feil.

**Viktige
proporsjoner:** Brystdybden er omtrent halvparten av mankehøyden, det dypeste punktet er rett bak forbena. Kroppens lengde fra skulderledd til sittebensknute er lengre enn mankehøyden.

**Adferd/
temperament:** En malamute er kjærlig, vennlig, leken og trofast, ikke en «enmanns-hund». Den er en lojal og hengiven følgesvenn, leken når det passer, men generelt imponerende ved sin verdighet når den er ferdig utvokst.

Hode: Bredt og dypt, ikke grovt eller klumpete, men står i forhold til hundens størrelse. Uttrykket er mykt og indikerer et kjærlig lynne.

Skalle: Bred, moderat hvelvet mellom ørene, gradvis avsmalnende og flater ut mot øynene, runder av mot kinnene. Svak fure mellom øynene. Svak divergering mellom skallens og snuteryggens plan.

Stopp: Svakt markert.

Ansiktsregion:

Nesebrusk: For alle farger, unntatt rød, er nese, lepper og øyelokksreder sorte. Brunt er tillatt hos røde hunder. Noe lysere, såkalt «vinternese» aksepteres.

Snuteparti: Stort og massivt i forhold til skallens størrelse, avtar svakt i bredde og dybde fra ansatsen frem til snutespissen.

Lepper: Stramme.

Kjever/tenner: Brede kjever med store tenner. Saksebitt. Under- eller overbitt er en feil.

Kinn: Forholdsvis flate.

Øyne: Skråstilte, brune, mandelformede av middels størrelse. Blå øyne er en diskvalifiserende feil.

Ører: Middels store, men små i forhold til hodet. Trekantede med litt avrundet spiss. De er bredt plassert på nedre del av skallens bakre kant på linje med ytre øyekrok som når de er spisset får det til å se ut som om de står ut fra hodet. Når de spisses peker ørene litt fremover, under arbeid ligger de av og til foldet mot skallen. Høyt ansatte ører er en feil.

Nakke: Sterk og moderat buet.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Forben med kraftig benstamme og muskulatur. Sett forfra er de rette ned til mellomhånden.

Skulder: Moderat skråstilt.

Mellomhånd: Korte og sterke og lett skråstilte sett fra siden.

Forpoter: Av «snowshoe-type» (truger), godt sluttet og godt hvelvet, noe som gir et fast og kompakt inntrykk. Potene er store med kraftige tredeputer som gir et fast og kompakt utseende. Beskyttende pels mellom tærne. Tredeputene tykke og elastiske, neglene korte og sterke.

Kropp: Kompakt, men ikke kvadratisk. Uten overflødig vekt, og benstammen står i forhold til størrelsen.

Rygg: Rett og svakt fallende mot hoftene.

Lend: Hard og muskuløs. En lang lend, som kan gjøre ryggen svakere, er en feil.

Bryst: Godt utviklet.

Hale: Middels høyt ansatt i rygglinjens forlengelse. Bæres over ryggen når hunden ikke er i arbeid. Den er ikke hardt ringlet eller krøllet over ryggen, og har heller ikke så kort pels som en rev. Malamutens hale har rikelig pels som med et utseende som en vaiende fjær.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Brede bakben. Sett bakfra er de i stand og bevegelse på linje med forbena, verken for tett- eller bredstilte.

Lår: Meget godt muskulert.

Knær: Moderat vinklet.

Haser: Moderat vinklet og lavt ansatt.

Bakpoter: Som forpoter.

Bevegelser: Stødige, balanserte og kraftfulle. Smidige i forhold til størrelse og kroppsbygning. Sett fra siden gir bakbena inntrykk av kraftfulle fraspark som overføres til forparten via en muskuløs lend. Forparten viderefører kraften fra bakparten gjennom jevne, jordvinnende steg. Sett for- eller bakfra beveger bena seg på linje, ikke for tett, heller ikke for bredt. I hurtig trav vil bena nærme seg kroppens midtlinje. Stive eller ineffektive bevegelser skal slås ned på.

Pels:

Hårlag: Tykk, grov dekkpels, aldri lang og bløt. Tett og oljeaktig underull fra 2,5 til 5 cm. Den strie dekkpelsen varierer i lengde slik som underullen. Pelsen er forholdsvis kort til middels lang på siden av kroppen, lengre rundt skulder og hals, rygg, lend, kryss, lårenes baksida og hale. Vanligvis kortere og mindre tett pels om sommeren. Rasen vises naturlig, trimming er ikke akseptert unntatt rundt potene.

Farge: De vanligste farger går fra lys grå via mellomliggende nyanser over til sort, sobel og avskygninger av sobel til rød.

Fargekombinasjoner aksepteres i underullen, i de hvite tegningene og i overgangen mellom mantel og den hvite fargen.

Eneste tillatte ensfarget er hvit. Hvit er alltid dominant farge på underkropp, deler av ben, poter og hodetegninger. Hvitt bliss på hodet og/eller halskrave eller nakkeflekk er tiltalende og akseptabelt. Rasen har mantel, og brutte farger over kroppen eller ujevn fargefordeling er uønsket.

Størrelse og vekt: Det er en naturlig variasjon i størrelsen på rasen.

Mankehøyde: Hannhunder: 63,5 cm
Tisper: 58,5 cm

Vekt: Hannhunder: 38 kg
Tisper: 34 kg

Kommentar: Størrelse skal ikke vektlegges fremfor type, proporsjoner, bevegelser eller andre funksjonelle egenskaper. Når hunder ellers er vurdert likeverdige m.h.t. type, proporsjoner og andre funksjonelle egenskaper, foretrekkes hunden som er nærmest den ideelle bruksstørrelse.

Viktig sammendrag: Under bedømmelse av alaskan malamute må det fremfor alt tas hensyn til dens funksjon som en trekkhund av tunge laster i arktiske strøk. Om en hund skal få nedsatt premiegrad avhenger av i hvilken grad den avviker fra beskrivelsen av den ideelle malamute, og i hvilken grad denne spesielle feil faktisk ville påvirke hundens arbeidskapasitet. Bena til en malamute må gi inntrykk av usedvanlig stryke og enorm trekk-kraft. Enhver antydning av usunnhet i ben eller poter, front eller bakpart, enten hunden står eller er i bevegelse, betraktes som en alvorlig feil. I denne sammenheng vil det si sprikende tær, kuhaset, svak mellomhånd, steil skulder, lite vinkling, stive bevegelser (eller bevegelser som ikke er balanserte, kraftfulle og stødige), mangel på substans, for grunn brystkasse, tung kroppsbygning, lett benstamme og feil proporsjoner.

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd, samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

Diskvalifiserende feil:

- Aggressiv eller ekstremt sky
- Hunder som viser sterke fysiske eller atferdsmessige avvik
- Blå øyne

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

Notater: